

ОБЗОРИ

БИОЛОГИЧНИ СРЕДСТВА ЗА ПОВЛИЯВАНЕ НА TNF- α ПРИ РЕВМАТОИДЕН АРТРИТ

Зл. Коларов

Клиника по ревматология, МУ – София

Резюме. Разгледани са и са сравнени структурата, механизмът на действие, основните фармакологични качества, показанията и най-честите нежелани лекарствени реакции на въведените в клиничната практика анти-TNF препарати: Etanercept (Enbrel), Infliximab (Remicade), Adalimumab (Humira) и препаратът – нова анти-TNF генерация все още в процес на проучване – Certolizumab pegol (CDP870). Анализирани са възможностите за комбиниране на посочените анти-TNF препарати с класическите променящи болестната активност средства – Leflunomide, Azathioprine и Methotrexate, и клиничната ефективност на комбинираната и монотерапията в ревматологичната практика.

Ключови думи: биологични средства, TNF- α , ревматоиден артрит

НОВИ ПОЗНАНИЯ ЗА ХИПЕРУРИКЕМИЯТА И ПОДАГРАТА

Д. Димов

Военномедицинска академия – София

Резюме. Обзорът представя нови познания относно хиперурикемията и подаграта (П). С неотдавнашното откриване на специфичния транспортен белтък URAT1 се изяснява механизмът на реабсорбция на пикочна киселина (ПК) от първичната урина, обяснява се действието на урикозуриците (урикоелиминаторите) като инхибитори на URAT1 и се обобщават възникналите предпоставки за създаване на нови, по-ефективни и безопасни медикаменти за лечение на хиперурикемия. Излага се съвременното схващане за биологичната роля на пикочокиселинния завършек на пуриновата обмяна, възникнала в еволюционното минало като полезна за човешкия вид мутация в условията на бедно на сол хранене. В съвременната епоха при диета с увеличено съдържание на сол, пурины, фруктоза и консумация на алкохол урикемията често достига нива, при които полезните ефекти на ПК се надвишават от увеличаване на риска за П, уролитиаза, сърдечно-съдови и бъбречни увреждания. Съобщават се актуални епидемиологични данни, показващи нарастващата честота на П по всички континенти, включително появата ѝ сред раси и етноси, при които до неотдавна тя изобщо не е съществувала.

Ключови думи: подагра, пикочна киселина, URAT1, хиперурикемия, епидемиология

СИСТЕМЕН LUPUS ERYTHEMATOSUS – НОВИ СПЕЦИФИЧНИ ТЕРАПЕВТИЧНИ АГЕНТИ

С. Монов и Д. Монова

Катедра по вътрешни болести, Медицински университет – София

Резюме. Системният lupus erythematosus (СЛЕ) е хронично аутоимунно заболяване с мултиорганно въвлечане. Комплексната патогенеза и различната тежест на протичане при отделните пациенти изискват търсенето на нови клетъчни и молекулни таргети, чието повлияване би могло да подобри ефективността при пациентите с рефрактерно на конвенционалната терапия заболяване. Познаването на патогенезата на СЛЕ е необходимо условие за намиране на молекулни таргети за терапия. Известно е, че отклоненията в регулаторния Т-клетъчен компартмент при СЛЕ играят важна роля в патогенезата на заболяването. Предполага се, че повишаването на регулаторната Т-клетъчна активност ще доведе до благоприятно повлияване на това аутоимунно състояние. В обзора се обобщават данните от литературата, показващи нови клетъчни и молекулни таргети, които могат да повлияят ефективността при пациенти с рефрактерно заболяване.

Ключови думи: имунотерапия, системен лупус еритематодес, специфични таргетни медикаменти

СПЕЦИФИЧНИ В-КЛЕТЪЧНИ ТАРГЕТНИ ТЕРАПЕВТИЧНИ АГЕНТИ ПРИ СИСТЕМЕН LUPUS ERYTHEMATOSUS

С. Монов и Д. Монова

Катедра по вътрешни болести, Медицински университет – София

Резюме. Лечението на системния lupus erythematosus (СЛЕ) през последните години се подобри благодарение на разкриването на нови страни на имунопатогенезата на заболяването и напредъка в разработването на нови лекарствени средства. За разлика на обезпокояващата оскъдност на нови терапевтични стратегии при СЛЕ в края на столетието, през последните десет години се появила редица нови терапевтични агенти. В обзора се обобщават данните за механизма на действие и резултатите, получени от приложението на редица медикаменти, които напоследък се употребяват за лечение на СЛЕ.

Ключови думи: имунотерапия, системен lupus erythematosus

ПРОМЕНЯЩИ БОЛЕСТНАТА АКТИВНОСТ СРЕДСТВА ПРИ ОСТЕОАРТРОЗА

Зл. Коларов и Р. Рашков

Клиника по ревматология, МУ – София

Резюме. Разгледани са основните особености, изисквания, цели и средства при лечението на остеоартрозата, положителните страни, недостатъците на конвенционалното лечение на настоящия етап и нуждата от структуропрменящи лекарствени средства върху ставния хрущял. Посочени са основните средства в тази насока: Glucosamine hydrochloride, Chondroitin sulfate, неосапунисваща се смес на avocado/soybean (авокадо/соя), продуктите на хиалуроновата киселина, препаратът Diacerein и активноедействащият му метаболит Rhein. Подчертана е разликата между симптом-модифициращи препарати, които повлияват симптомите на болестта, но не въздействат върху ставните структурни промени, и структуромодифициращи препарати, които въздействат върху ставните структурни промени. Структуромодифициращите препарати се класифицират в две подгрупи – които повлияват симптомите на болестта и които не повлияват симптомите на болестта. Разгледани са становищата на водещи научни колективи относно предимствата и недостатъците на структуропрменящите препарати при остеоартрозата. Не са разгледани отделните препарати, които са тема на описание в друг обзор.

Ключови думи: болестопроменящи средства, симптом-модифициращи препарати, структуромодифициращи препарати, остеоартроза

НОВИ ЛЕЧЕБНИ МЕТОДИ И СРЕДСТВА ПРИ ОСТЕОАРТРОЗА

Р. Рашков и Зл. Коларов

Клиника по ревматология, МУ – София

Резюме. Разгледани са основните патогенетични ефекти на интерлевкин-1 при разрушаването на ставния хрущял, възпалението на синовиалната мембрана, индуцирането на хондроцитната апоптоза, нарушаването на субхондралното ремоделиране, стимулирането на собствения си синтез и удължаване на патогенния ефект върху прицелните матриксни и клетъчни елементи на съединителната тъкан, както и механизмът на противодействие и фармакологичните качества на препарата Diacerein.

Ключови думи: интерлевкин-1, Diacerein, остеоартроза

СЪДЪРЖАНИЕ

ОБЗОРИ

Зл. Коларов. Биологични средства за повлияване на TNF- α при ревматоиден артрит

Д. Димов. Нови познания за хиперурикемията и подаграта

С. Монов и Д. Монова. Системен lupus erythematosus – нови специфични терапевтични агенти

С. Монов и Д. Монова. Специфични В-клетъчни таргетни терапевтични агенти при системен lupus erythematosus

Зл. Коларов и Р. Рашков. Променящи болестната активност средства при остеоартроза

Р. Рашков и Зл. Коларов. Нови лечебни методи и средства при остеоартроза